

[Arentoft.]

hele problematikken omkring organisationen. Spørgsmålet er, om der er behov for både en styrelse for internationalt udviklingssamarbejde med 9 medlemmer og et råd for internationalt udviklingssamarbejde med op til 75 medlemmer.

Konkluderende kan jeg derfor sige, at helst så fremskridtspartiet hele loven ophevet, men da det næppe lader sig gøre på nuværende tidspunkt, er der som sagt en lang række spørgsmål, som vi gerne vil have drøftet nærmere igennem under udvalgsarbejdet.

Stinus (RV):

Det radikale venstre kan give tilslutning til forslaget til lov om ændring af lov om internationalt udviklingssamarbejde og er i det store og hele enig i de synspunkter, som kommer til udtryk i den skriftlige fremsættelse.

Udenrigsministeren benytter lejligheden til at omtale det ønskelige i, at Danmark i 1979-80 omsider kan nå det mål på 0,7 pct. af bruttonationalproduktet, som blev sat på FN's generalforsamling i 1970. Vi vil gerne betragte ministerens lidt forsigtige formulering som et løfte.

Udenrigsministeren gør sig til sidst i den skriftlige fremsættelse til talsmand for, at Danmark på længere sigt bør søge at formulere en samlet politik over for udviklingslandene ud fra en erkendelse af, at udviklingsbistand kun er en begrænset del af samarbejdet med og vort forhold i det hele taget til udviklingslandene. Der må her tænkes både på de økonomiske forbindelser i videste betydning, altså også handel og resourcefordeling, og på f. eks. det kulturelle samarbejde.

Vi kan ikke i en debat som denne formulere en samlet politik, og heller ikke i udenrigsudvalget, hvortil dette lovforslag henvises, vil dette kunne klares. I det hele taget er det et spørgsmål, om udenrigsudvalget, således som dette er nedsat i henhold til forretningsordenen for folketinget, på tilfredsstillende måde kan varetage denne opgave, som var tiltænkt det udvalg, som i henhold til § 19 i 1971-loven, den paragraf, som senere er udgået, skulle nedsættes til at følge den virksomhed, der iværksættes i henhold til loven. Efter vor opfattelse er vort

samarbejde med udviklingslandene så vigtigt, at det er rigtigt med et særligt udvalg til at følge dette arbejde og ikke blot et udvalg, der som udenrigsudvalget skal beskæftige sig med folkeretlige forhold, FN, NATO, Europarådet, Nordisk Råd og andre internationale organisationer, u-landsbistand m. v.

At udenrigsudvalget har udviklet sig til at blive et miniudenrigspolitisk nævn, som end ikke i alle tilfælde har fået lov til at beskæftige sig med de sager, som i henhold til forretningsordenen henhører under det, er et andet spørgsmål, som jeg ikke skal komme nærmere ind på her, selv om det nok er på tide, at folketinget overvejer, om udenrigsudvalget i sin nuværende skikkelse overhovedet har nogen eksistensberettigelse. Det er et spørgsmål, om ikke tiden er inde til at genoplive det særlige u-landsudvalg fra 1971-lovens § 19, således at folketinget igen får et udvalg, som kan koncentrere sig om at følge samarbejdet med udviklingslandene. Selv om udenrigsudvalget ikke kan træffe afgørelse i dette spørgsmål, bør det drøftes indgående i udenrigsudvalget og i partigrupperne.

Også Danmarks medlemskab af EF og vor fremtidige deltagelse i EF's samarbejde med udviklingslandene gør det efter vor opfattelse nødvendigt med et særligt u-landsudvalg. Jeg tænker her ikke alene på den omstændighed, at markedsudvalget og ikke udenrigsudvalget tager stilling til Danmarks bidrag til EF's udviklingsfond og til EF's finansielle samarbejde med udviklingslandene i det hele taget. Også den omstændighed, at EF's erklærede mål med hensyn til u-landsbistand er en løbende koordinering og harmonisering af de enkelte EF-landes bistand og optræden i internationale bistandsorganisationer, gør det nødvendigt med et udvalg, som nøje kan følge denne udvikling.

Jeg har tidligere udtalt mig positivt om Lomé-konventionen mellem de 9 EF-lande og 46 udviklingslande og har fortsat en positiv holdning til denne aftale, men et eller andet sted i folketinget må vi have føling med, hvordan aftalen føres ud i livet, og se dette i sammenhæng med vor bistandspolitik i øvrigt.

Dette gælder også med hensyn til EF's fødevarebistand, som jo også er en del af